

DI MESSANO
S. M. G. S. C. S. O.

3708

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΝΕΑΝ ΜΕΘΟΔΟΝ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΝ

ΥΠΟ

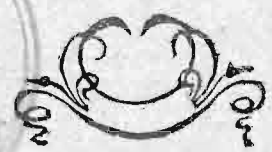
Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Πρώην καθηγητοῦ τοῦ Διδασκαλείου.

Κατ' ἐγκρισιν τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Μετὰ εἴκοσι τεσσάρων εἰκονογραφιῶν.

Ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1883.

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΝΕΑΝ ΜΕΘΟΔΟΝ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΝ

ΥΠΟ

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Πρώην καθηγητοῦ τοῦ Διδασκαλείου.

Κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Μετὰ εἴκοσι τεσσάρων εἰκονογραφιῶν.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

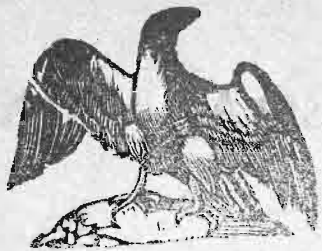
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1883.

Alpha
 Beta
 Gamma
 Delta
 Epsilon
 Zeta
 Eta (ita)
 Theta
 Iota (ismeron)
 Kappa
 Lambda
 mi
 ni
 ksi
 Omikron
 Pi
 rho
 Sigma
 Ta
 Phi
 Chi
 Psi
 Omega

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

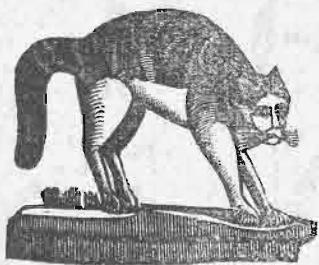
Α	Β	Γ	Δ	Ε
Ζ	Η	Θ	Ι	Κ
Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο
Π	Ρ	Σ	Τ	Υ
Φ	Χ	Ψ	Ω	

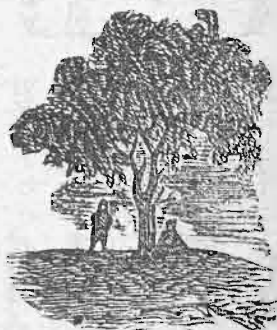
Α α. Ἄετός.

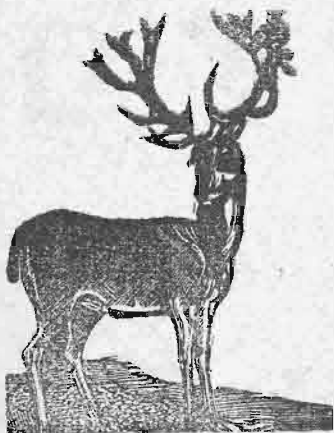
Β β. Βιβλίον.

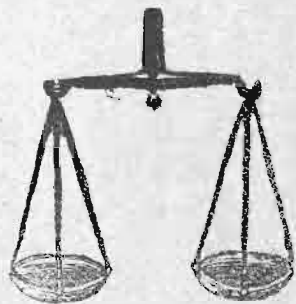
Γ γ. Γάτα.

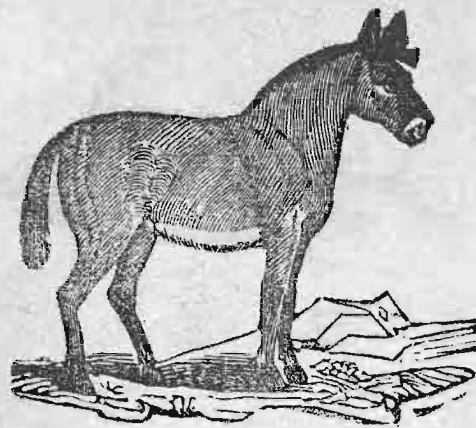
Δ δ. Δένδρον.

Ε ε. Ἐλαφος.

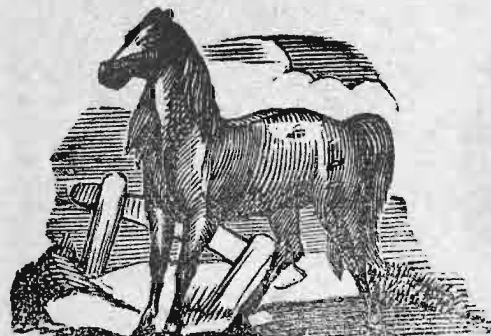
Ζ ζ. Ζυγαρία.

Η η. Ἥμιονος.

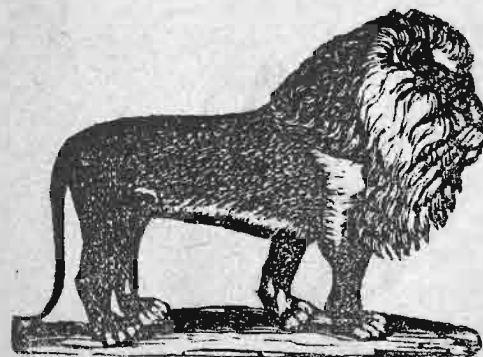
Θ θ. Θυματήριον.

Ι ι. Ἴππος.

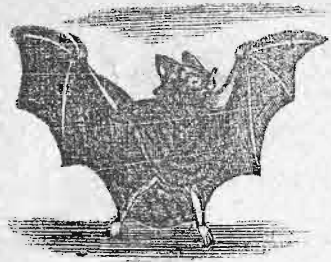
Κ κ. Κύων.

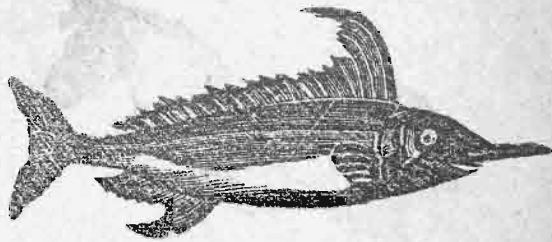
Λ λ. Λέων.

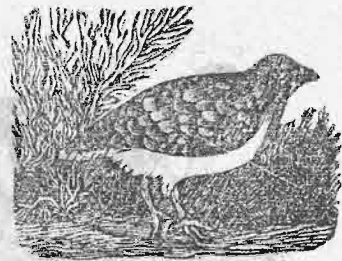
Μ μ. Μέλισσα.

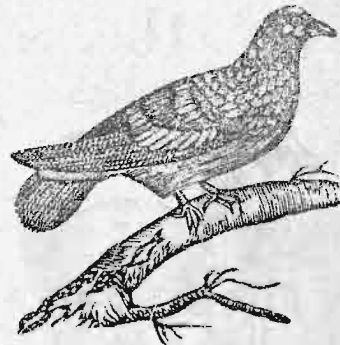
Ν ν. Νυχτερίς.

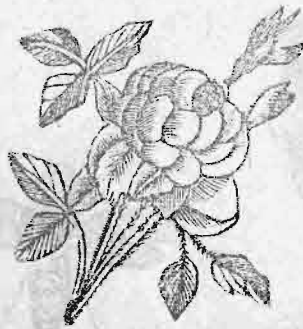
Ξ ξ. Ξιφίας.

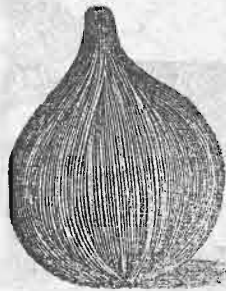
Ο ο. Όρτυξ.

Π π. Πέρδιξ.

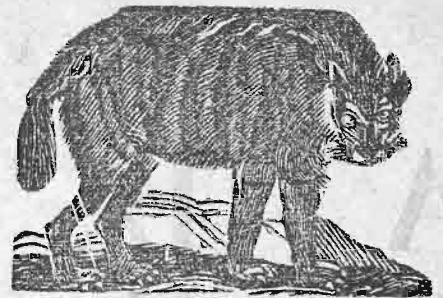
Ρ ρ. Ρόδον.

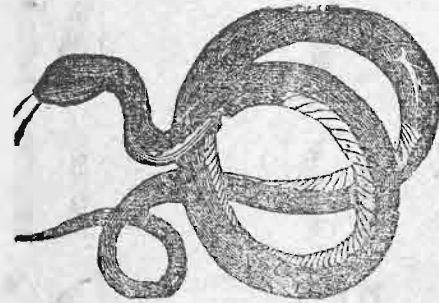
Σ σ Σύκον

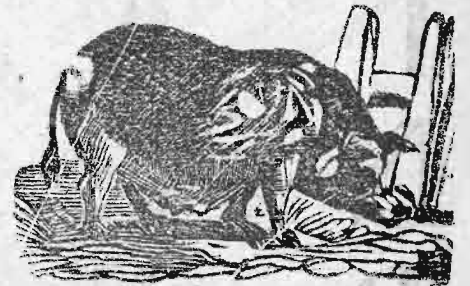
Τ τ. Τράγος.

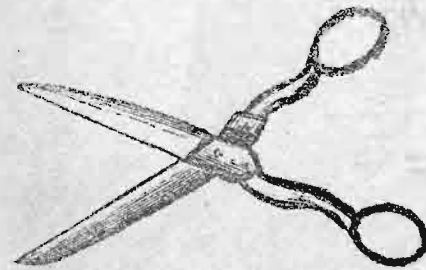
Υ υ. Ύαινα.

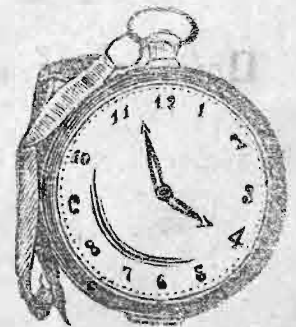
Φ φ. Φεϊδι.

Χ χ. Χοῖρος.

Ψ ψ. Ψαλίδιον.

Ω ω. Ωρολόγιον.

ΠΙΝΑΞ 1.

Α	Β	Γ	Δ
Ε	Ζ	Η	Θ
Ι	Κ	Λ	Μ
Ν	Ξ	Ο	Π
Ρ	Σ	Τ	Υ
Φ	Χ	Ψ	Ω

Πρώτης τάξεως ἀριθμ. α΄.

ΠΙΝΑΞ 2.

α β γ δ ε ζ η θ
 ι κ λ μ ν ξ ο π
 ρ σ τ υ φ χ ψ ω

Αα	Alpha	Ιι	iota (imera)	Ρρ	rho
Ββ	Beta	Κκ	Kappa	Σσς	sigma
Γγ	Gamma	Λλ	Lambda	Ττ	tau
Δδ	Delta	Μμ	mu	Υυ	upsilon
Εε	Epsilon	Νν	nu	Φφ	phi
Ζζ	Zeta	Ξξ	xi	Χχ	chi, kappa
Ηη	eta (halita)	Οο	omicron	Ψψ	psi
Θθ	theta	Ππ	pi	Ωω	omega

Πρώτης τάξεως ἀριθμ. β΄.

ΠΙΝΑΞ 4.

Συλλαβαί εκ συμφώνου και φωνήεντος.

	α	ε	η	ι	ο	υ	ω
β	βα	βε	βη	βι	βο	βυ	βω
π	πα	πε	πη	πι	πο	πυ	πω
φ	φα	φε	φη	φι	φο	φυ	φω
μ	μα	με	μη	μι	μο	μυ	μω
ψ	ψα	ψε	ψη	ψι	ψο	ψυ	ψω
δ	δα	δε	δη	δι	δο	δυ	δω
τ	τα	τε	τη	τι	το	τυ	τω
θ	θα	θε	θη	θι	θο	θυ	θω
γ	γα	γε	γη	γι	γο	γυ	γω
κ	κα	κε	κη	κι	κο	κυ	κω
χ	χα	χε	χη	χι	χο	χυ	χω
ξ	ξα	ξε	ξη	ξι	ξο	ξυ	ξω
λ	λα	λε	λη	λι	λο	λυ	λω
ν	να	νε	νη	νι	νο	νυ	νω
ρ	ρα	ρε	ρη	ρι	ρο	ρυ	ρω
ζ	ζα	ζε	ζη	ζι	ζο	ζυ	ζω
σ	σα	σε	ση	σι	σο	συ	σω

Δευτέρας τάξεως αριθμ. α.

ΠΙΝΑΞ 4.

Φωνήεντα α ε η ι ο υ ω
 Σύμφωνα β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ.
 Τόνοι. Όξεϊα ' τί· βαρεϊα ' σὺ· περισπωμένη ᾗ.
 Πνεύματα. Ψιλή ' ἐν, ἐκ· δασεϊα ' ὡς.
 Συλλαβαί, Γα-λα σω-μα με-λι μη-λα κα-λα.
 Ἐκ τῶν συλλαβῶν γίνονται αἱ λέξεις

Γά-λα σῶ-μα μέ-λι μῆ-λα κα-λά.
 Ἰ-ε-ρω-σὺ-νη
 Ἡ-μέ-ρα
 Σῦ-κα

ἀρχομένη
 Προπαραλήγουσα
 Παραλήγουσα
 Ἀλήγουσα

Δευτέρας τάξεως ἀριθ. β'.

ΠΙΝΑΞ 5.

Λέξεις γινόμεναι ἐκ δύο συλλαβῶν διακεκριμένων
 καθ' ὅς προτάσσεται σύμφωνον και ἐπιτάσ-
 σεται φωνήεν.

γά-λα	σῦ-κα	μῆ-λα	ρό-δα
φυ-τά	κα-λά	σῶ-μα	χῶ-μα

φα-κῆ	φή-μη	χα-ρά	θύ-ρα
χή-ρα	λύ-ρα	κα-κῆ	σο-φή
μω-ρά	κα-τά	πα-ρά	πε-ρι
δῶ-ρα	φῶ-τα	γυ-νῆ	θη-λή
μέ-θη	τι-μῆ	τύ-χη	γό-νυ
δό-ρυ	ξύ-λα	ξη-ρά	βέ-λη
θή-κη	κό-μη	λα-βῆ	πη-γῆ
φο-ρά	πύ-λη	μό-νη	κό ρη
θέ-λω	λέ-γω	μέ-νω	φέ-ρω
πί-νω	χύ-νω	πη-δῶ	γε-λῶ
πα-τῶ	φι-λῶ	τε-λῶ	κα-λῶ
κά-τω			τώ-ρα

Ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν λέξεων μὴ διηρημένων
εἰς συλλαβάς.

γάλα	σῦκα	μήλα	ρόδα	φυτὰ
καλὰ	σῶμα	χῶμα	φακῆ	φήμη
χαρὰ	θύρα	χήρα	λύρα	κακῆ
σοφή	μωρὰ	κατὰ	παρὰ	περὶ
δῶρα	φῶτα	γυνῆ	θηλή	μέθη
τιμῆ	τύχη	γόνυ	δόρυ	ξύλα
ξηρὰ	βέλη	θήκη	κόμη	λαβῆ
πηγῆ	φορὰ	πύλη	μόνη	κόρη
θέλω	λέγω	μένω	φέρω	πίνω
χύνω	πηδῶ	γελῶ	πατῶ	φιλῶ
τελῶ	καλῶ		κάτω	τώρα

Δευτέρας τάξεως ἀριθ. β΄.

ΠΙΝΑΞ 6.

Συλλαβαὶ ἐκ φωνήεντος μεταξὺ δύο συμφώνων.

βαξ	βας	βες	βης	βις	βον	βων
γας	γης	γον	γαν	γως		
δας	δες	δην	δισ	δος	δυσ	δως
θηρ	θες	θιν	θος	θυσ	θως	
κες	κον	κως				
λαξ	λας	ληξ	λης	λιν	λυψ	λωψ
μας	μην	μος	μων			
νες	νηρ	νιξ	νυξ	πας	πος	πων
ροψ	ραξ	ρις	ρος	ρυξ	ρωξ	
σις	σος	σων	τηρ	τον	τος	τωρ
φας	φος	φων	χας	χην	χος	

Λέξεις ῥίς μῦς χῆν φῶς πᾶς νῦξ
 μονοσύλλαβοι μὴν γύψ Κῶς τίς σῦς εἶξ
 Δισύλλαβοι κα-λός νό-μος πο-λὺς φό-βος
 σο-φός ἀ-νήρ σο-φή γυ-νῆ
 ξη-ρόν ξύ-λον χω-λός κύ-ων
 Τρισύλλαβοι νο-μί-ζω πο-τί-ζω φω-νά-ζω
 Πολυσύλλαβοι φι-λό-ξε-νος Ἄ-θα-νά-σι-ος
 Τρίτης τάξεως ἀριθ. α΄.

ΠΙΝΑΞ 7.

Λέξεις γινόμεναι ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις
 πίναξι συλλαβῶν.
 Πα-τήρ μή-τηρ λό-γος πό-λις

Σι-τος	ρύ-αξ	βά-τος	βά-θος
Φυ-τόν	θυ-μός	δά-σος	φό-ιος
Τῆ-νος	Σῦ-ρος	Νά-ξος	Πά-ρος
Μῆ-λος	Ῥό-δος	Σά-μος	Χί-ος
Θά-σος	φύ-σις	νῆ-σος	κύ-ων
Ὀ-δός	ὄ-ρος	λύ-κος	μ-σος
Σῦ-κον	ξη-ρόν	μέ-λας	κό-ραξ
Τα-χύς	λα-γώς	βα-ρὺς	ῆ-χος
Κα-κός	μω-ρός	λά-λος	ξέ-νος
Ὀ-λος	τό-κος	Θα-λῆς	Σό-λων
Χί-λων	Ζή-νων	Κί-μων	Κώ-νων
Ἄ-γίς	Δά-μων	Δί-ων	Βί-των

πατήρ	μήτηρ	λόγος	πόλις	σίτος
ρύαξ	βάτος	βάθος	φυτόν	θυμός
δάσος	φόνος	Τῆνος	Σῦρος	Νάξος
Πάρος	Μῆλος	Ῥόδος	Σάμος	Χίος
Θάσος	φύσις	νῆσος	μῖσος	ὄδος
ὄρος	λύκος	κύων	ὄνος	πηλός
ῥόδον	κῆπος	καλός	ξίφος	πόλις
ψῆφος	σῦκον	ξηρόν	μέλας	κόραξ
ταχύς	λαγώς	βαρὺς	ῆχος	κακός
μωρός	λάλος	ξένος	ὄλος	τόκος
Θαλῆς	Σόλων	Χίλων	Ζήνων	Κίμων
Κώνων	Ἄγίς	Δάμων	Δίων	Βίτων

Τρίτης τάξεως ἀριθ. 6'.

ΠΙΝΑΞ 8

Λέξεις γινόμεναι ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις πίναξι συλλαβῶν (α).

Πολίτης	πόλεμος	ἰέραξ
ἀετός	ἡμέρα	ὄνομα
πέλεκυς	χελώνη	ἀλώπηξ
καλύβη	Ἄθηνᾶ	Ἐλένη
Θε-α-νῶ	Ἐ-ρα-τῶ	Μα-ρι-γῶ
ἄ-κα-κος	φυ-σι-κός	ἄ-μα-θῆς
λο-γι-κός	λο-γι-κῆ	λο-γι-κόν
φι-λι-κός	φο-βε-ρός	φο-βε-ρά
φο-βε-ρόν	ἀ-λη-θῆς	Φω-κί-ων
Νι-κί-ας	Σα-λα-μῖς	Μα-ρα-θῶν
Μυ-κά-λη	Σέ-ρυ-φος	Κύ-θη-ρα
Σά-μι-ος	Νά-ξι-ος	Πά-ρι-ος
λε-ξι-κόν	ἄ-δη-λος	ἄ-λο-γος
μυ-θι-κός	Λι-βυ-κός	ξύ-λι-νος
θε-ρι-νός		κα-θα-ρός

Ἄχυρα	λάχανα	σώματα	χώματα
βήματα	Ἥλιος	Σελήνη	θυγάτηρ
κορυφή	ὑψηλή	Ἄμζν	μητέρες
πατέρες	κόλακες	Ἄραβες	λεκάνη
ἀξίνη	μέτωπον	ἔριον	κάλαμος

(α) Δίδαξον τοὺς μαθητὰς νὰ διαιρῶσι τὰς λέξεις εἰς συλλαβὰς.

ἑπώμις	περόνη	βελόνη	θύσανος
Ἰθάκη	ἀρετή	ἡμερος	ἡμέρα
κακία	σοφία	ἀπαλός	ἄκακος
μεγάλη	κεφαλή	σιαγών	ὠλένη
θεράπων	ἐρέτης	ἡγεμῶν	ἔδαφος
πεδιάς	ὄρασις	ὄρατός	παλάμη
λιχανός	ἡμισυς	θέλημα	φίλημα
πήδημα	νομίζω	ὀρίζω	φωνάζω
ποτιζώ			θερίζω

Τρίτης τάξεως ἀριθ. γ'.

Π Ι Ν Α Ξ 9.

Βλα	βλε	βλη	βλο	βλυ	βλω
Βρα	βρε		βρι	βρο	βρυ
Γλα	γλε	γλη	γλο	γλυ	γλω
Γνα	γνε		γνι	γνο	γνυ
Γρα		γρη	γρι		γρυ
Δρα	δρε		δρι	δρο	δρυ
Θνα	θνε	θνη	θνι		θνυ
Θρα		θρη		θρο	θρω
Κλα	κλε	κλη	κλι	κλο	κλυ
Κνα	κνε	κνη	κνι	κνο	κνυ
Κρα	κρε	κρη	κτι	κτω	κνυ
Πλα	πνε	πλη	πνι	πλο	πλυ
Πρα	πρε	πτη	πρι	πτο	πτυ
Σκα	σκε	σκη	σκι	σκο	σκυ

Σπα	σπε	σπη		σπο		σπω
Στα	στε	στη	τλη	τμη		τμω
Τρα	τρε	τρη	τρι	τρο	τρυ	τρω
Φλα	φλε			φλο	φλυ	
Φρα	φρε	φρη	φρι	φρο	φθι	φθω
Χλα		χλη	χλι	χλο	χλω	χνο
Χρα	χρε	χρη	χρι	χρο	χρυ	χρω

Τετάρτης τάξεως ἀριθ. α'.

Π Ι Ν Α Ξ 10.

Λέξεις συγκείμεναι ἐκ τῶν ἐν ταῖς προηγουμένοις πίναξι συλλαβῶν.

Πλά-τος	τρό-μος	τρό-πος	δρό-μος
πρῶ-ρα	σφῦ-ρα	Ἵ-δρα	Κύ-θνος
Σί-φνος	Σκῦ-ρος	Λέ-σθος	Λῆ-μνος
Κύ-προς	Κρό-των	Κρή-τη	δά-φνη
Πλέ-κω	σκά-πτω	τρώ-γω	ρά-πτω
τρέ-πω	τρέ-μω	γρά-φω	τρέ-χω
κλί-νω	πρῶ-τος	τρί-τος	σκό-τος
σκύ-λος	στή-λη	κλί-νη	τρύ-πα
κλή-μα	κλί-μα	κλή-σις	κλί-σις
κλη-τός	κλη-τή	πτω-χός	ὀ-κτώ
τρι-άς	κλη-τήρ	ὀ-πτὸν	δρό-σος
βρο-χή	χλό-η	τρά-γος	βρά-χος
στῆ-θος	πλά-τη	πρᾶξις	πρά-κτωρ
πρα-κτός	πρα-κτὸν		θά-μνος

σφαγή	πληγή	πλήκτης	στολή
σκηνή	σκάφος	γραπτός	γραπτή
γραπτόν	πλαστός	πλαστή	πλαστόν
σχιστός	σχιστή	σχιστόν	πλεκτός
πλεκτή	πλεκτόν	στρώμα	μνήμα
χρώμα	σκάφος	φρέαρ	φράσις
στόμα	τάφος	σέλος	κνήμη
πλάτος	πλατύς	κύστις	λύχνος
γλάβη	κρηπίς	φθορά	σπόρος
βλαστός	καπνός	τέφρα	λιγνύς
πέπλος	κρόκος	κρότος	κρίκος
φάτνη	σκόληξ	ιστός	κύκλος
πτέρυξ	μισθός	πρέσβυς	κρήνη
γνώμη	τμήμα		άσχος

Τετάρτης τάξεως ἀριθμ. β'.

Π Ι Ν Α Ξ 11.

Λέξεις συγκείμεναι ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις πίναξι συλλαβῶν.

τρο-πι-κός	σκό-πι-μος	ἄ-τρε-πτος
ἄ-βλα-θής	βλα-βε-ρός	βλα-βε-ρά
βλα-βε-ρόν	ἄ-σκε-πής	ἄ-σκε-πές
τρυ-γη-τός	τρά-πε-ζα	ἄ-φθο-νός
πρά-σι-νος	βι-βλί-ον	πρα-κτι-κός
σφο-δρό-της	τρα-χύ-της	βρα-δύ-της
προ-τοο-πή	πα-τρι-κός	μη-τρι-κή
χρή-σιμος	ἄ-σκη-τής	πρόβλεψις

πρό-πο-σις	πρό-τα-σις	πρό-λο-γος
πρό-δρο-μος	πρό-βα-τον	βδε-λυ-ρος
προ-δό-της	ὄ-λε-θρος	ἄ-σχη-μος
ἄ-τρω-τος	στό-μα-χος	στω-μύ-λως
ἄ-κρι-θής	ἄ-σθε-νής	Σω-κρά-της
Σο-φο-κλῆς	Πε-ρι-κλῆς	Βρα-σί-δας
Ἡ-ρα-κλῆς		Κτη-σι-φῶν

Φιλοκλῆς	Θέογνης	Νικοκλῆς
δάκτυλος	τριχωτός	τριχωτή
τριχωτόν	κρανίον	τράχηλος
κλίβανος	κάτοπτρον	πυράγρα
ἕκαστος	ἐκάστη	ἕκαστον
πετρώδης	πετρώδες	πέτρινος
ὄχληρός	ὄχληρά	ὄχληρόν
ἄσκαπτος	ἄτακτος	ἄπρακτος
ἄγραπτος	ἄκλιτος	κλινήρης
ἀτρέμα	κλητῆρες	προσιτός
προσιτή	προσιτόν	φρέατα
χλαμύδες	κνημίδες	κρηπίδες
σφραγίδες	πατρίδες	Κύθιος
Σίφνιος	Πάτριος	Λέσβιος
Λήμιος		Κύπριος

Τετάρτης τάξεως ἀριθμ. γ'.

ΠΙΝΑΞ 12.

Ὁ δασώδης τόπος. Ἡ πρασίνη χλόη. Ὁ ἐπι-
 μελής μαθητής. Ὁ σκληρὸς σίδηρος. Ἡ σκληρὰ
 πέτρα. Ἡ ξηρὰ νῆσος. Τὸ ὑψηλὸν ὄρος. Τὰ ὑψηλὰ
 ὄρη. Ὁ καλὸς πατήρ, ἡ καλὴ μήτηρ. Ὁ ἀληθὴς
 λόγος. Τὸ ἐρυθρὸν ῥόδον, τὰ ἐρυθρὰ ῥόδα. Τὸ μέ-
 λαν χρῶμα. Τὸ κίτρινον μῆλον. Τὸ πράσινον φυ-
 τόν. Τὰ τρυφερὰ λάχανα. Τὰ ὠριμα σῦκα. Τὰ
 Κρητικὰ κάστανα. Ἡ ξυλίνη ράβδος. Ὁ ἄδικος
 κριτής. Ἡ μεγάλη νύξ. Ἡ μικρὰ ἡμέρα. Ὁ ἀφε-
 λῆς τρόπος. Ἡ ἀπλή τροφή. Ὁ ἀπρεπὴς λόγος.
 Τὸ χρήσιμον βιβλίον.

Τὸ ἄγριον ζῶον, τὰ ἄγρια ζῶα. Ὁ ὀκνηρὸς ὄ-
 νος. Ὁ ὀξύς πέλεκυς. Ἡ καλὴ πρᾶξις. Ὁ μακρὸς
 τράχηλος. Τὸ παχὺ κρέας. Τὰ παχέα κρέατα. Τὸ
 βαθύ φρέαρ, τὰ βαθέα φρέατα. Τὸ μικρὸν στόμα.
 Ὁ χρηστός πολίτης. Ἡ καλὴ θυγάτηρ. Τὸ πολὺ
 χῶμα. Τὸ μαλακὸν στρῶμα. Ὁ πνιγερὸς καπνός.
 Τὰ ὀμαλὰ ῥήματα. Τὸ ὀξύ βέλος. Ἡ ὀμαλὴ πε-
 διας. Ὁ γραπτὸς νόμος. Ὁ ἄφθονος σίτος. Ἡ ἀ-
 σκεπὴς κεφαλή. Ἡ μεγάλη σφραγίς. Τὰ ἄλογα
 ζῶα. Τὸ ξύλινον ἄροτρον.

Τετάρτης τάξεως ἀριθ. δ΄.

ΠΙΝΑΞ 13.

Νι-ο-πτό-λε-μος

Δη-μά-ρα-τος

Ἄ-ρι-στο-φά-νης
 Λε-ω-νί-δας
 Ἄ-γη-σί-λα-ος
 Μυ-ρω-νί-δης
 Νι-κό-λα-ος
 Ἄ-θα-νά-σι-ος
 Πο-λύ-βι-ος
 Δι-ο-γέ-νης
 Δι-ο-μή-δης
 Ἴ-σο-κρά-της
 Θη-ρα-μέ-νης
 Ἡ-ρό-δο-τος
 Ἄ-ρι-στό-μνη-στος
 Πο-λύ-γνω-τος
 Ἀρι-στο-τέ-λης

Θε-μι-στο-κλῆς
 Λυ-σί-μα-χος
 Νι-κό-δη-μος
 Ἄ-να-στά-σι-ος
 Ἄ-γα-θο-κλῆς
 Δη-μο-χά-ρης
 Δη-μο-σθέ-νης
 Φι-λο-κρά-της
 Ἴ-φι-κρά-της
 Ἡ-σί-ο-δος
 Δι-α-γό-ρας
 Κλε-ο-μέ-νης
 Σχι-ρω-νί-δης
 Ἄ-ρι-στώ-νυ-μος
 Ἐ-ρα-το-σθέ-νης

Κλεονίκη
 Πολύμνια
 Κλεοπάτρα
 φιλόσοφος
 ἀπόστολος
 ἐπιμελής
 φιλόδοξος
 ἀνοησία
 ῥοδάκηνα
 ὀνηλάτης
 δικαστήριον

Κλεοδώρα
 Ἄναστασία
 Λυσιμάχη
 φιλότιμος
 διδάσκαλος
 μαθήτρια
 φιλοδοξία
 τροφοδότης
 δαμάσκηνα
 κωπηλάτης
 ἀγορανόμος

Θεοδοσία
 Θεοδώρα
 ἀμετάβλητος
 μεγαλοπρεπὴς
 ἐπίσκοπος
 φιλομαθὴς
 ἀνόητος
 γεώμηλα
 γλυκύσματα
 τρικυμία
 ἀστυνόμος

νοσοκόμος	φιλόπρονος	σωφροσύνη
ιερωσύνη	τρυφερότης	γονυμότης
κρεωπώλης		βιβλιοπώλης

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. 4.

ΠΙΝΑΞ 14.

ε αβ ι εφ Αί δίφθογγοι. η ρ σφ α ι ο
 αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, ηυ, υι, ωυ, α η ω
 αι=ε, ει, οι, υι=ι,
 ου, α, η, ω,

Και-ρός	μά-χαι-ρα	σφαῖ-ρα
αἰ-μα	παι-δί-α	Ἄ-θη-ναι
Ἄ-θη ναῖ-ος	Θῆ-βαι	Θη-βαῖ-ος
Αἰ-γι-να	Αἰ-γι-νί-της	Φε-ραῖ
Φε-ραῖ-ος	έ-ται-ρί-α	μαῖ-α
Φαί-δρα	γραῖ-α	πα-λαι-ός
φαι-δρός	μά-ται-ος	παί-ζω
χαί-ρω	ξαι-νω	βαί-νω
φαί-νο-μαι	χει-μὼν	εἶ-δος
τα-μεῖ-ον	Νεῖ-λος	σει-ρά
θεῖ-ος	τέ-λει-ος	ἄ πει-ρος
ἄ-στει-ος	τα-πει-νός	οἰ-κει-ος
βα-σι-λεί-α	δου-λεί-α	κο-λα-κεί-α

Νηστεία	ἀσέβεια	ἀλήθεια	περιφέρεια
οἶκος	οἰκίος	οἰκειότης	τοῖχος

οἶνος	οἰνοπώλης	οἰνοπωλεῖον	φλοιός
ἔτοιμος	ἔτοιμάζω	ποιῶ	ποίημα
ποίησις	ποιητής	ποιήτρια	υἱός
μυῖα	ἀγυιά	οὐρανός	βοῦς
δοῦλος	οὐρά	οὐσία	βουλή
βούλησις	ἄδω	ὠδή	τραγωδός
τραγωδία			ἄδης

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. 5.

ΠΙΝΑΞ 15.

Αἱ δίφθογγοι αυ, ευ, ηυ, πρό τῶν φωνηέντων α, ε, η, ι, ο, υ, ω, τῶν συμφώνων β, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ, προφέρονται ὡς αβ, εβ, ηβ.

Αὔ-ος	αὐ-αί-νω	Εὐ-α-γό-ρας
εὐ-ά-γω-γος	εὐ-ευ-ξί-α	εὐ-ή-θης
εὐ-η-χος	εὐ-ή-λι-ος	εὐημερῶ
εὐ-η-με-ρί-α	εὐ-ι-νος	εὐ-ο-πλος
εὐ-ὑ-δρος	εὐ-ὑ-πό-λη-πτος	εὐ-ώ-δης
πι-στεύ-ω	κυ-ρι-εύ-ω	δου-λεύ-ω
κο-λα-κεύ-ω	χρη-σι-μεύ-ω	εὐ-ω-δί-α
Εὐ-βοι-α	εὐ βου-λος	αὐ-γῆ
εὐ-γε-νής	εὐ-γέ-νει-α	εὐ-δαι-μο-νί-α
εὐ-δο-ξί-α	ἡὑ-δό-κη-σα	εὐ-ζω-μος
αὐ-λαξ	αὐ-λα-κεις	αὐ-λός
αὐ-λῶ	ἡὑ-λουν	ἡὑ-λεις
ἡὑ-λαι	αὐ-λη-τής	αὐ-λη-τρίς

εὐ-λα-θής	εὐ-λη-πτος	εὐ-λο-γῶ
εὐ-λο-γία	θαῦ-μα	εὐ-μα-θής
εὐ-γε-νής	εὐ-με-τά-βο-λος	πνεῦ-μα
πνεῦ-μων	εὐ-νους	εὐ-νοι-α
εὐ-νο-μία	αὐ-ρα	σαύ-ρα
εὐ-ρί-σκω	εὐ-ροι-α	Εὐ-ρυ-δί-κη
Εὐ-ρι-πος	Εὐ-ρώ-πη	Εὐ-ρω-παῖ-ος

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. γ'.

Π Ι Ν Α Ξ 16.

Αἱ δίφθογγοι αυ, ευ, ηυ, πρὸ τῶν συμφώνων τ, θ, κ, χ, π, φ, ξ, ψ καὶ σ προφέρονται ὡς αφ, εφ, ηφ,

αυ=αφ

ευ=εφ

ηυ=ηφ

Αὐ-τός	φί-λαυ-τος
ναύ-της	ναυ-τι-κός
βου-λευ-τής	εὐ-τα-ξία
αὐ-θις	ἐ-λεύ-θε-ρος
Καύ-κα-σος	εὐ-κο-λος
λευ-κός	λευ-κό-της
εὐ-κλε-ής	εὐ-κί-νη-τος
εὐ-κι-νώ-νη-τος	εὐ-χα-ρι-στῶ
εὐ-χα-ρις	εὐ-χε-ρής
εὐ-χέ-ρει-α	εὐ-χή
εὐ-χρη-στος	ναυ-πη-γός
εὐ-πα-γής	εὐ-πα-θής
εὐ-φη-μία	εὐ-φο-ρος
εὐ-φρα-δής	εὐ-φραί-νω

εὐ-φρο-σύ-νη	γλαῦξ
αὐ-ξία-νω	ἡῦ-ξα-νον
αὐ-ξη-σις	εὐ-ψυ-χος
εὐ-ψυ-χία	εὐ-σε-θής
εὐ-στο-μία	

Τὰ ἐπὶ τὸ ἰ καὶ ὑ δύο διαλυτικὰ σημεῖα σημαίνουσιν, ὅτι πρέπει νὰ προφέρωμεν τὰς φωνὰς τῶν δύο γραμμάτων χωριστά.

'Α-ἰ-δι-ος	'Α-χα-ἰ-α	'Α-χα-ἰ-κός
Πλα-τα-ἰ-κός	ἄ-ὑ-δρος	ἄ-ὑ-πνος
τεί-χε-ἰ	ὄ-ρε-ἰ	χο-ἰ-κός
εὐ-νο-ἰ-κός	εὐ-νο-ἰ-κῆ	εὐ-νο-ἰ-κόν
οὐ-ρα-νο-ὑ-ψής	προ-ὑ-φί-στη-μι	υἰ-ἰ-κός
ζω-ὑ-φι-ον		Τρω-ἰ-κός

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. δ'.

Π Ι Ν Α Ξ 17.

Λέξεις περιέχουσιν δύο ὅμοια σύμφωνα.

'Ελ-λάς	μέ-λισ-σα	συμ-μα-θη-τής
γλῶσ-σα	Καλ-λι-ό-πη	συμ-μα-χία
νῆσ-σα	Λά-ρις-σα	Λα-ρις-σαῖ-ος
κόκ-κος	συρ-ρό-η	κα-ταρ-ρό-η
ἄμ-μος	ἄμ-μώ-δης	παρ-ρό-η-σί-α
ἵπ-πος	ἄλ-λα-γή	'Υ-μητ-τός
Πύρ-ρος	θά-λασ-σα	γραμ-μα-τι-κῆ
γράμ-μα	γραμ-μα-τιὺς	ἀγ-γε-λί-α

θάρ-ρος	ἄγ-γε-λος	στέμ-μα
συγ-γε-νής	συγ-γέ-νει-α	βλέμ-μα
Ἄ-πόλ-λων		Θεσ-σα-λί-α

Φύλλον	ψιττακός	βαττολόγος
ψύλλος	ἔλλειψις	χείμαρρος
λάκκος	Ἄττικη	Κεφαλληνία
ἄμιλλα	τύρανος	τυραννία
στέλλω	ζωννύω	προτάσσω
κάλλος	μέταλλον	Φίλιππος
ἄλλος	γενναῖος	ἄρρητος
βορῤῥᾶς	κάππαρις	γέννησις
κάδδος	κισσός	περιττός
μασσῶ	ἀλάσσω	ἀγγέλλω

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. 6.

Π Ι Ν Α Ε 18.

Οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα κυρίως ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις πίναξι λέξεων.

Ἄ-εὐτακτος παῖς, ἢ εὐπειθής κόρη, τὸ εὐῶδες φύλλον. Ἡ παιδικὴ ἡλικία. Ὁ γενναῖος στρατιώτης, οἱ γενναῖοι στρατιῶται. Ἡ ἐπαινετὴ πράξις, αἱ ἐπαινέται πράξεις. Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ὁ χρυσοῦς αἰὼν, τὸ χρυσοῦν ὥρολόγιον, τὰ χρυσαῖα ὥρολόγια. Ὁ εὐσεβής ἱερεὺς, οἱ εὐσεβεῖς ἱερεῖς. Ὁ δίκαιος δικαστής, οἱ δίκαιοι δικασταί. Ὁ εὐγλωττος ῥήτωρ, οἱ εὐγλωττοὶ ῥήτορες. Ἡ Μεσόγειος θάλασ-

σα. Ἡ βασιλικὴ φρουρά. Ὁ ἀσφαλὴς λιμὴν. Ἡ εὐρύχωρος οἰκία, ὁ ἑωθινὸς ὕμνος, ἡ ἐσπερινὴ προσευχή. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη. Ἡ Ἀχαϊκὴ συμμαχία. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος. Τὸ λευκὸν ἱμάτιον, τὸ ἐρυθρὸν κάλυμμα. Ὁ μέλας οἶνος. Ἡ τραχεῖα ὁδός, ἡ μακρὰ ὁδός. Τὰ Ἀττικὰ σῦκα. Ἡ αὐστηρὰ διοικήσις. Ὁ φρόνιμος μαθητής. Ὁ ταχύπους ἵππος. Ὁ παχὺς χοῖρος. Ὁ αἴθριος οὐρανός. Οἱ καλοὶ γείτονες. Ἡ εὐδαίμων πόλις. Ὁ πλούσιος οἶκος. Ἡ αὐλεῖα θύρα. Τὸ ὄνειον γάλα. Τὰ χήνεια κρέατα. Ὁ χρηστὸς υἱός. Ἡ ἀληθινὴ παιδεία.

Πέμπτης τάξεως ἀριθ. 5.

Π Ι Ν Α Ε 19

Λέξεις μετὰ δύο συμφώνων μὴ συμπλεκομένων ἐν τῷ συλλαβισμῷ (α).

Ἄρ-γος	Ἄρ-γεῖ-ος	δέν-δρον	σπέρ-μα
ἄν-θος	ἀν-θη-ρός	μάν-τις	μαν-τεῖ-ον
ἐλ-πίς	ἐλ-πί-ζω	πράτ-τω	πρᾶγ-μα
Ἄν-δρος	Ἄν-δρι-ος	φορ-τί-ον	ἄρ-κτος
θερ-μός	θερ-μαί-νω	ἀγ-κά-λη	μάν-δρα
Σπάρ-τη	Σπαρ-τιά-της	φράσ-σω	φραγ-μός
ἄρ-τος	ἀρ-το-ποι-ός	τέρ-πω	τέρ-ψις
ῥυθ-μός	ῥυθ-μί-ζω	ρήγμα	χορδή

(α) Δίδαξον τοὺς μαθητὰς νὰ διαιρῶσι τὰς λέξεις εἰς συλλαβάς.

Ἐρ-μῆς	έρ-μη-νεύ-ω	χάν-δαξ	μορ-φή
Βάκ-χος	Ἴ-ακ-χος	Σαπ-φῶ	Ἄτ-θίς
Κέρκυρα	Ζάκινθος	Κόρινθος	Πέργαμος
ἄμπελος	ὑπέρβασις	ἄγκυρα	ἄνθρωπος
ὑπερβολή	αἰνιγμα	καρδία	ἐναργής
κήρυγμα	σφενδόνη	βάλασμον	κάρδαμον
γεωργός	ἄλμυρός	ἄλμυρά	ἄλυμυρόν
κάνθαρος	πενθερός	μάρμαρον	ὄργανον
ἄγαλμα	ὑπερβολή	ὄρνιθες	μύρμηκες
ὀγκώδης	ἔγκλησις	ἔγκλημα	ἐγκρατής
ὑπαρξίς	ἐντολή	σάλπισμα	σπάργανα
κολυμβῶ	συγκαλῶ	ἐγκαλῶ	συγχωρῶ

Ἐκτῆς τάξεως ἀριθ. 4.

ΠΙΝΑΞ 20.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Λυ-κοῦρ-γος	Μιλ-τι-ά-δης	Ἄλ-χι-βι-ά-δης
Ἄρ-χέ-δη-μος	Ἄρ-χι-μή-δης	Ἄν-ταλ-κί-δης
Θε-ό-πομ-πος	Κλε-άν-θης	Δερ-κιλ-λί-δας
Ἄ-λέ-ξαν-δρος	Ἄν-τί-ο-χος	Ἄ-καρ-να-νί-α
Παρ-νασ-σός	Πάρ-νης	Δελ-φοὶ
σύσ-σι-τος	ἄν-τρον	κίν-δυ-νος
εὐ-ερ-γέ-της	εὐ-ερ-γε-σί-α	λάρ-ναξ
χαρ-μό-συ-νος	σύμ-φω-νος	βάρ-βα-ρος
βόρ-βο-ρος	πα-νοῦρ-γος	κα-κοῦρ-γος

κακούργη-μα	κύλινδρος	ἔμβλημα
ἄρραβῶν	ἀριθμός	φάρμακον

Λύσανδρος	Κλέαρχος	Βυζάντιον	Πόντος
πύργος	τύρβη	νύμφη	νυμφίος
ρόμβος	χάρτης	κέντρον	τερπνός
ἀγύρτης	ἀγυρτία	κερμάτιον	ἔντομον
τόλμη	τολμηρός	τέλμα	λάρναξ
τύμβος	ὄδυρμός	κέρκος	κυρτός
νάρθηξ	κέρκος	τετάρτη	ἐργάτης
Ἄρκαδία	χάραγμα	ἔνταλμα	Τυρταῖος
πέρδιξ	πέρδικες	ὄρτυξ	ὄρτυγες

Ἐκτῆς τάξεως ἀριθ. 6.

ΠΙΝΑΞ 21.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ψάλ-της	Ψάλ-ται	Ψάλ-τρι-α	Ψάλ-τρι-αι
φαλ-μω-δός	φαλ-μω-δοὶ	ἄλ-σος	ἄλ-ση
βαθ-μός	βαθ-μοὶ	δελ-φῖν	δελ-φῖ-νες
δορ-κάς	δορ-κά-δες	γόμ-φος	γόμ-φοι
καρ-πός	καρ-ποὶ	κέρ-δος	κέρ-δη
κόλ-πος	κόλ-ποι	μέμ-ψις	μέμ-ψεις
ἄρ-χων	ἄρ-χον-τες	λέ-ων	λέ-ον-τες
ὀ-δούς	ὀ-δόν-τες	πυγ-μῆ	πυγ-μαί
ὄμ-φαξ	ὄμ-φα-κες	ἄρ-μα	ἄρ-μα-τα
πυθ-μῆν	πυ-θμέ-νες	μορ-φή	μορ-φαί
λυγ-μός	λυγ-μοὶ	σάρξ	σάρ-κες

Ἐμβριθῆς	ἐμβρίθεια	θάρσος	θαρσύτης
γενναῖος	γενναιότης	εὐκαρπος	εὐκαρπία
εὐμορφος	εὐμορφία	μάρτυς	μαρτυρία
ἐμπειρος	ἐμπειρία	ὑπουργός	ὑπουργία
δαρμός	πέλημα	Περδικκας	Ἀλκέτας
μίγμα	στιγμα	ἀκόντιον	Θερμοπύλαι
αὐτουργός	συνεργός	θρίαμβος	ἀναρχία
φόρμιγξ	ὄργανον	φάρυγξ	έρπειτον
χόρτον	χόνδρος	χονδρός	ὄρνεον
Ἄργῳ	ἀργοναύτης	κένταυρος	ὄρμῳ
πέμπω	λάμπω	ἔλκω	ἀρδεύω

Ἐκτης τάξεως ἀριθ. γ'.

Π Ι Ν Α Ξ 22.

Φωνῆεν μετὰ τρία σύμφωνα.

Στρα-τός	σρα-τευ-μα	σρα-τι-ώ-της	σρα-τη-γός
ὄ-σρα-κον	στρῶ-μα	ὄ-στρε-ον	ὕ-σπληγξ
ἀ-σρα-πή	στραῦ-θος	ἐχ-θρός	ἔ-χθρα
ὄ-σπρι-ον	ι-σθμός	Ἴ-σθμι-ος	σπλήν
βό-στρυξ	στρῶ-μα	γλί-σχος	ἄ-στρον
στρο-φιγξ	στλεγ-γίς	οἴ-στρος	Ἴ-στρος
ἡ-λεκ-τρον	στρο-φεύς	στρο-βι-λος	ἄ-σπρος
ισ-χνός	ισ-χνή	ισ-χνόν	ισ-χνό-της
στρυ-φνός	στρυ-φνή	σρυ-φνόν	σρυ-φνό-της

σπλάγχνον ἄσπλαγχνος εὐσπλαγχνος εὐστροφος
εὐστροφία σφριγώδης σφραγίζω σρατηγῶ
στρέφω

Τοῦ γραπτοῦ λόγου αἱ φράσεις διακρίνονται
διὰ τῶν ἐπομένων σημείων.

τῆς ὑποστιγμῆς	(,)	τῆς ἀποστροφου	(')
τῆς μέσης στιγμῆς	(.)	τῆς ὑποδιαστολῆς	(·)
τοῦ ἐρωτηματικοῦ	(;)	τοῦ ἐπιφωνηματικοῦ	(!)
τῶν διαλυτικῶν	(:)	τῆς παρενθέσεως	()

Ἐκτης τάξεως ἀριθ. δ'.

Π Ι Ν Α Ξ 23.

Μετάφρασις ἀρχαίων ἐλληνικῶν λέξεων
εἰς τὴν ὁμιλουμένην.

Ἄνθραξ, τὸ κάρβουνον. Κλίβανος, φούρνος. Τὸ ἄροτρον, τὸ ἀλέτρι. Ὁ ἀμνός, τὸ ἀρνίον. Τὸ βαλανεῖον, τὸ λουτρόν. Ἡ γαλή, ἡ γάτα. Ἡ γλαῦξ, ἡ κουκουβάϊα. Τὸ γλεῦκος, ὁ μοῦστος. Ὁ οἶνος, τὸ κρασί. Ὁ ὄνος, ὁ γάδχος, ὁ ἵππος, τὸ ἄλογον. Ὁ ἵππευς, ὁ καβαλλάρης. Τὸ ἵππικόν, ἡ καβαλλαρία. Ὁ ἡμίονος, τὸ μουλάρι. Ὁ ἐρυθρός, ὁ κόκκινος. Ὁ μέλας, ὁ μαῦρος. Ὁ λευκός, ὁ ἄσπρος. Τὰ γεώμηλα, αἱ πατάται. Τὸ ἔαρ, ἡ ἀνοιξίς. Τὸ θέρος, τὸ καλοκαῖρι. Ὁ ποιμήν, ὁ βοσκός. Ποιμαίνω, βόσκω. Ὁ ἀλιεύς, ὁ ψαράς Ἀλιεύω, ψαρεύω. Ὁ κῆπος, τὸ

περιβόλι. Ὁ χοῖρος, τὸ γουροῦν. Τὸ βαλάντιον, τὸ
 πουγγίον. Ἡ θεράπαινα, ἡ ὑπηρέτρια. Τὸ ἥπαρ, τὸ
 σηκότι. Ἡ οἰκία, τὸ σπήτι. Ἡ δοκός, τὸ πατερόν.
 Ἡ θύρα, ἡ πόρτα. Ἡ θήρα, τὸ κυνήγιον. Ἡ τέφρα,
 ἡ στάκτη. Ὁ ἥλος, τὸ καρφί. Ὁ ἰχθύς, τὸ ψάρι.
 Ἡ θριξ, ἡ τρίχα. Δούλος, σκλάβος. Ἡ αἶξ, ἡ γίδα.
 Ὁ ἔριφος, τὸ κατσίκι. Ἐσθίω, τρώγω. Λακτίζω,
 κλοτσῶ. Ὀρῶ, βλέπω. Ὀλισθαίνω, γλιστρῶ.

— = —
 ΠΙΝΑΞ 24.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὁ γναφεὺς, ὁ λευκαντής. Ἡ βύρσα, τὸ πετσί.
 Κάτοπτρον, καθρέπτῃς. Ὁ κύαμος, τὸ κουκίον. Ὁ
 κοχλίας, ὁ σάλιαγκος. Ὁ ζῦθος, ἡ μπίρα. Ἡ ὀπή,
 ἡ τρύπα. Ἡ κλίμαξ, ἡ σκάλα. Ὁ κύων, ὁ σκύλος,
 οἱ κύνες, οἱ σκύλοι. Ὁ κίων, ἡ κολῶνα, οἱ κίονες,
 αἱ κολῶναι. Τὸ ὄστοῦν, τὸ κόκκαλον, τὰ ὄστα, τὰ
 κόκκαλα. Ὁ μῦς, ὁ ποντικός. Ξίφος, σπαθί. Τὸ
 οὖς, τὸ αὐτίον, τὰ ὦτα, τὰ αὐτία. Ἡ πεδιάς, ὁ
 κάμπος. Βαφεὺς, μπογιατζής. Ὁ πελαργός, τὸ λε-
 λέκι. Ὁ πέλεκυς, τὸ τσικοῦρι. Ὁ πυρός, τὸ σιτάρι.
 Τὸ πῦρ, ἡ φωτιά. Ὁ στρουθός, ὁ σπουργίτης. Ἡ
 θρυαλλίς, τὸ φυτίλι. Τὸ τραῦμα, πληγή. Ὁ ἀγρός,
 τὸ χωράφι. Τὸ ὕδωρ, τὸ νερόν, τὰ ὕδατα, τὰ νε-
 ρά. Ὁ χωλός, ὁ κουτσός. Τυφλός, στραβός. Ψιτ-
 τακός, παπαγάλος. Τὸ ὄν, τὸ αὐγόν. Τὸ ἐπίππιον,

ἡ σέλλα. Ἡ νῆσσα, ἡ πάπια. Ῥόδον, τριαντάφυλ-
 λον. Ἐλαιον, λάδι. Ἡ ῥίς, ἡ μύτη. Αὐχὴν, σβέρ-
 κος. Τὸ φρέαρ, τὸ πηγάδι. Τὰ φρέατα, τὰ πηγά-
 δια. Κολοῖός, κολιακουδα. Ὁ ταῶς, τὸ παγῶνι.

Ἐκτῆς τάξεως ἀριθ. 5'.

— = —
 ΠΙΝΑΞ 25. ΦΡΑΣΕΙΣ.

Ἡ σφαῖρα εἶναι στρογγύλη. Ἡ βελόνη εἶναι ὀ-
 ξεία. Ἡ θριξ εἶναι λεπτή. Ἡ ὕελος εἶναι διαφανής.
 Τὸ ὕδωρ εἶναι ῥευστόν. Τὸ βαμβάκιον εἶναι μαλα-
 κόν. Ἡ πέτρα εἶναι σκληρά. Ἡ ζάχαρις εἶναι γλυ-
 κεία. Ἡ γάτα πιάνει τοὺς ποντικούς. Ὁ σκύλος
 κυνηγεῖ τοὺς λύλους. Ὁ ἵππος ἔχει χαίτην. Ὁ ἐ-
 λέφας ἔχει προβοσκίδα. Τὰ δένδρα ἔχουσι κλώ-
 νους. Οἱ κλώνοι ἔχουσι φύλλα, τὰ φύλλα ἔχουσι
 μῖσχον. Ἡ τριανταφυλλέα ἔχει ἀκάνθας. Ὁ λύκος
 ὠρύεται. Ὁ βοῦς μυκᾶται. Ὁ ὄνος ὀγκᾶται. Ὁ
 κύων ὑλακτεῖ. Τὸ πτηνὸν πετᾶ. Ὁ βάτραχος πη-
 δᾶ. Τὸ ὀπωρικόν ὠριμάζει. Ἡ πέτρα πίπτει. Ὁ
 οἰκοδόμος κτίζει οἰκίας. Ὁ ῥάπτῃς ῥάπτει ἐνδύ-
 ματα. Ὁ ὑποδηματοποιός κατασκευάζει ὑποδή-
 ματα. Ὁ σιδηρουργός ἐργάζεται τὸν σίδηρον. Ὁ
 σχοινοπλόκος πλέκει σχοινία. Ὁ ἄρτοποιός κατα-
 σκευάζει τὸν ἄρτον. Ὁ ἀλιεύς ἀγρεύει τοὺς ἰχθύς.
 Ὁ βυρσοδέψῃς, ἐργάζεται τὰ δέρματα. Ὁ ξυλο-
 κόπος κόπτει τὰ ξύλα. Ὁ βαφεὺς βάφει τὰ ὑφά-

σματα. Ὁ τορνευτῆς τορνεύει τὰ ξύλα. Ὁ κυβερνήτης κυβερνᾷ τὸ πλοῖον.

Ἑκτης τάξεως ἀριθ. ζ'.

Π Ι Ν Α Ξ 26.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὁ κεραμεὺς κατασκευάζει κεραμίδια. Ὁ ἔμπορος πωλεῖ τὰς ἐμπορίας του. Ὁ βοῦς σύρει τὸ ἄροτρον. Ὁ σπορευὸς σπείρει τὸν σπόρον. Ὁ παῖς συντρίβει τοὺς βώλους. Τὸν ἵππον τρέφει ὁ ἵπποκόμος. Ὁ κύων φυλάττει τὴν οἰκίαν. Ἡ ὄρνις γεννᾷ τὰ ὠά. Ὁ ἀλέκτωρ φωνάζει τὴν νύκτα. Τὸ πρόβατον μᾶς παρέχει τὸ γάλα. Ἀπὸ τὸ γάλα γίνεται τὸ βούτυρον. Ὁ τυρὸς γίνεται ἀπὸ τὸ γάλα. Τὸ ἀρνίον βυζάνει τὴν μητέρα του. Ἡ αἶξ γεννᾷ τὸ ἐρίφιον. Ἡ βοῦς (ἀγελάδα) γεννᾷ μόσχους. Ἡ ἵππος (φοράδα) γεννᾷ πώλους. Ἡ ὄς (γουροῦνα) γεννᾷ χοιρίδια. Ὁ χοῖρος ἔχει παχὺ κρέας. Ὁ λαγὼς φεύγει τοὺς κυνηγούς. Ἡ ἔλαφος τρέχει εἰς τὰ δάση. Ἡ δορκὰς πηδᾷ εἰς τὰ ὑψηλά. Ἡ ἄρκτος μανθάνει νὰ χορεύη. Ὁ ἐλέφας μεταχειρίζεται τὴν προβοσκίδα. Ὁ λέων ἀρπάζει τὰ ζῶα. Ἡ γῆ ἀναδίδει τὰ φυτά. Ὁ γεωργὸς σπείρει τὸν σπόρον. Ὁ σπόρος σπείρεται εἰς τὴν γῆν. Ἀπὸ τὸν σπόρον φύονται τὰ σπαρτά. Ὁ κηπουρὸς φυ-

τεύει τὰ δένδρα. Αἱ σταφυλαὶ γίνονται ἀπὸ τὴν ἄμπελον. Ἀπὸ τὰς σταφυλάς γίνεται ὁ οἶνος.

Ἑκτης τάξεως ἀριθ. η'.

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

Π Ι Ν Α Ξ 27.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀπολαμβάνει τὰ παρ' αὐτοῦ ἀγαθά.

Ὁ σεβόμενος τοὺς γονεῖς του, ἀπολαμβάνει τὰς παρ' αὐτῶν εὐλογίας.

Ὅστις τιμᾷ τὰς εὐλογίας τῶν γονέων του, ἐκείνον εὐλογεῖ ὁ Θεός.

Ὁ τιμῶν τοὺς συγγενεῖς του ἀντιτιμᾶται ὑπ' αὐτῶν.

Ὁ γνωρίζων τὰ χρέη του δὲν σφάλλει ποτέ.

Ὁ γνωρίζων τὸν καλλήτερόν του προσπαθεῖ νὰ τὸν μιμηθῆ.

Ὁ προσπαθῶν νὰ μιμηθῆ τὸν καλλήτερόν του, γίνεται ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

Ὁ καταφρονῶν τὸν καλλήτερόν του, εἶναι ἀχρεῖος ἄνθρωπος.

Ὁ μὴ γνωρίζων τὸν καλλήτερόν του, ποτὲ δὲν γίνεται καλὸς ἄνθρωπος.

Ὁ ἀγαπῶν τὴν εὐταξίαν βάλλει τὰ πράγματα
του εἰς τάξιν.

Ὁ ἔχων τὰ πράγματα του εἰς τάξιν τὰ εὐρί-
σκει εὐκόλως.

Ὁ μὴ γνωρίζων τὸν εὐεργέτην του, εἶναι ἀχά-
ριστος.

Ὁ φαινόμενος ἀχάριστος εἰς τὸν εὐεργέτην του,
εἶναι βδελυκτὸς ἄνθρωπος.

Ὁ ἐπ' μελούμενος τῶν μαθημάτων του προκό-
πτει εἰς αὐτά.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. α.

Π Ι Ν Α Ξ 28.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὅστις εἶναι προκομμένος εἰς τὰ μαθήματα,
ἐκεῖνον καὶ τιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι.

Ὅστις δὲν ἐπιμελεῖται τῶν μαθημάτων του,
ἐκεῖνος ποτὲ δὲν μανθάνει.

Ὅστις εἶναι ἀπαιδευτος, ἐκεῖνος εἶναι κατα-
φρονημένος ὑπὸ πάντων.

Ὁ ἐργαζόμενος ἐπιμελῶς ἀπολαμβάνει τοὺς
καρποὺς τῶν κόπων του.

Ὁ μὴ ἐργαζόμενος ἔχει ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων
τῆς ζωῆς.

Ὁ γνωρίζων νὰ συμπεριφέρηται μὲ τοὺς ἀν-
θρώπους, ζῆ καλά.

Ὁ θέλων νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὴν θέ-
λησίν του, εἶναι δυστυχής.

Ὁ συναναστρεφόμενος μὲ τοὺς ἐναρέτους ἀν-
θρώπους εἶναι ἐπαινετός.

Ὁ συναναστρεφόμενος μὲ πονηροὺς ἀνθρώπους
εἶναι μισητός.

Ὁ θέλων νὰ ἐπαινῆται, ὡς μιμῆται τοὺς ἐνα-
ρέτους ἀνθρώπους.

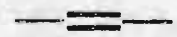
Ὁ θέλων νὰ καταφρονῆται, ὡς μιμῆται τοὺς
πονηροὺς ἀνθρώπους.

Ὁ μιμούμενος τοὺς ἐναρέτους ἀνθρώπους, γί-
νεται ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

Ὁ μιμούμενος τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους, γί-
νεται πονηρὸς ἄνθρωπος.

Ὁ θέλων νὰ μὴ πάσχη κακόν, ὡς μὴ κάμνη
καὶ αὐτὸς κακόν εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. β'.

Π Ι Ν Α Ξ 29.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὁ θέλων νὰ κάμνωσι πρὸς αὐτὸν καλόν οἱ ἄλ-
λοι, ὡς κάμνη καὶ αὐτὸς καλόν πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ὁ θέλων νὰ γείνη πλούσιος, ὡς ἐπιμελεῖται ν'
ἀποκτήσῃ πλοῦτον.

Ὁ θέλων νὰ γείνη πεπαιδευμένος, ὡς ἐπιμελεῖ-
ται ν' ἀποκτήσῃ παιδείαν.

Ὁ θέλων νὰ μάθῃ τινὰ τέχνην, ἅς καταγίνε-
ται εἰς αὐτήν.

Ὁ θέλων νὰ ἦναι δίκαιος ἄνθρωπος ἅς μὴ ἀδι-
κῆ τοὺς ἄλλους.

Ὁ θέλων νὰ πλουτήσῃ μὲ ἀδικίας, χάνει καὶ
τὰ ἰδικά του πολλάκις.

Ὁ ἀγαπῶν τὸ καλὸν τῶν ἄλλων, ἀποκτᾷ φίλους.

Ὁ ἔχων φίλους πιστοὺς, ἔχει μέγαν θησαυρόν.

Ὁ ἔχων πλοῦτον ἀνερέγητον, εἶναι δυστυχέ-
στατος.

Ὁ μεταχειριζόμενος τὸν πλοῦτόν του εἰς ἀγα-
θοεργίας εἶναι εὐτυχέστατος.

Ὁ φυλάττων τὰ πράγματά του ἔχει αὐτά.

Ὁ μὴ φυλάττων τὰ ἰδικά του, τὰ χάνει εὐκόλως.

Ὁ οἰκονομῶν τὰ ἰδικά του, εἶναι ἄξιος νὰ οἰκο-
νομήσῃ καὶ τὰ κοινά.

Ὅστις δὲν ἠξεύρει νὰ οἰκονομήσῃ τὰ ἰδικά του,
ἐκεῖνος δὲν οἰκονομεῖ οὐδὲ τὰ κοινά.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. γ'.

Π Ι Ν Α Ξ 30.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὅστις ἐξοδεύει τὰ χρήματά του εἰς πρέποντα,
ἐκεῖνος γνωρίζει τὸ καλὸν των.

Ὅστις ἐξοδεύει τὰ χρήματά του εἰς μάτην, ἐ-
κεῖνος δεικνύει τὴν ἀνοησίαν του.

Ὅστις εἶναι διὰ τὸν ἑαυτὸν του καλός, ἐκεῖνος
ἤμπορεῖ νὰ ἦναι καὶ διὰ τοὺς ἄλλους καλός.

Ὅστις δὲν εἶναι καλός διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ἐ-
κεῖνος οὔτε διὰ τοὺς ἄλλους γίνεται καλός.

Ὅστις εἶναι ἀγαθός ἄνθρωπος, ἐκεῖνος ποτὲ
δὲν ὀδηγεῖ τινα εἰς τὸ κακόν.

Ὅστις εἶναι πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκεῖνος γίνε-
ται πάντοτε ὀδηγὸς τῶν κακῶν.

Ὅστις εἶναι πανοῦργος ἄνθρωπος, ἐκεῖνος σύρει
τοὺς ἄλλους πρὸς τὸ συμφέρον του.

Ὁ θέλων νὰ τὸν σέβωνται οἱ νεώτεροί του πρέ-
πει νὰ σέβῃται τοὺς γεροντοτέρους του.

Ὁ σεβόμενος τοὺς γεροντοτέρους του, κάμνει
ἔργον θεάρεστον.

Ὁ τιμῶν τοὺς μικροτέρους του, δεικνύει ὅτι εἶ-
ναι ἄνθρωπος.

Ὁ καταφρονῶν τοὺς μικροτέρους του, ἐκεῖνος
δὲν ἔχει μέρος ἀνθρωπότητος.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. δ'.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

Π Ι Ν Α Ξ 31.

Ἐρώτησις. Πόσας αἰσθήσεις ἔχομεν ἢ μέσα
διὰ τῶν ὁποίων αἰσθανόμεθα, ὅσα μᾶς περικυκλό-
νουσιν;

Ἄποκρισις. Ἐχομεν πέντε αἰσθήσεις.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζονται αἱ πέντε αἰσθήσεις;

Ἄπ. Αἱ πέντε αἰσθήσεις ὀνομάζονται, ὄρασις, ἀκοή, γεῦσις, ὄσφρησις καὶ ἀφή.

Ἐρ. Ποῖα εἶναι τὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων;

Ἄπ. Τὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων, εἶναι, οἱ ὀφθαλμοὶ διὰ τῶν ὁποίων βλέπομεν, τὰ ὦτα, διὰ τῶν ὁποίων ἀκούομεν ἢ ρίς διὰ τῆς ὁποίας ὄσφραινόμεθα· ἡ γλῶσσα καὶ ὁ οὐρανίσκος διὰ τῶν ὁποίων γεύομεθα· τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν μας, διὰ τῶν ὁποίων ἀπτόμεθα· ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας ἔχουσι τὴν αἴσθησιν ταύτην, ὅταν ἐγγίξωσί τι.

Περὶ χρόνου.

Ἐρ. Εἰς τί διαιρεῖται ὁ χρόνος;

Ἄπ. Εἰς αἰῶνας, ἔτη, μῆνας, ἑβδομάδας, ἡμέρας, ὥρας, λεπτὰ πρῶτα καὶ λεπτὰ δεύτερα.

Ἐρ. Πόσα ἔτη ἀποτελοῦσιν ἕνα αἰῶνα;

Ἄπ. Ἐκατὸν ἔτη ἀποτελοῦσιν ἕνα αἰῶνα.

Ἐρ. Πόσους μῆνας περιέχει ἕν ἔτος;

Ἄπ. Δώδεκα.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. 6.

Π Ι Ν Α Ε 32.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζονται οἱ μῆνες;

Ἄπ. Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἄπ-

πρίλιος, Μάιος, Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὐγούστος, Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος.

Ἐρ. Τί ὀνομάζομεν ἑβδομάδα;

Ἄπ. Ἐβδομάδα ὀνομάζομεν τὸ διάστημα ἑπτὰ ἡμερῶν.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζονται αἱ ἑπτὰ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος;

Ἄπ. Κυριακὴ, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατον.

Περὶ τοῦ ἔτους.

Ἐρ. Πότε ἀρχίζει τὸ ἔτος;

Ἄπ. Τὴν πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἐρ. Πόσας ἡμέρας περιέχει ἕν ἔτος;

Ἄπ. Τὸ ἔτος περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας καὶ ἕξ περίπου ὥρας.

Αἱ πεντήκοντα δύο ἑβδομάδες ἀποτελοῦσι μόνον τριακοσίας ἐξήκοντα τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας προστίθενται ἄλλοτε μία καὶ ἄλλοτε δύο ἡμέραι, ὥστε τὸ ἔτος τότε συνίσταται ἐκ τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε ἢ τριακοσίων ἐξήκοντα ἕξ ἡμερῶν. Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. 5'.

Π Ι Ν Α Ε 33.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ἐρ. Τί ἀποτελοῦσιν αἱ εἰρημέναι ἐξ ὥραι;

Ἄπ. Δι' αὐτῶν ἀποτελεῖται κατὰ τετραετίαν

ἔτι μία ἡμέρα, ὥστε τοῦτο τὸ τέταρτον ἔτος περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα ἐξ ἡμέρας.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεται τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον περιέχει τριακοσίας ἐξήκοντα ἐξ ἡμέρας;

Ἄπ. Ὄνομάζεται Βίσεκτον.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεται τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον περιέχει μόνον τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας;

Ἄπ. Ὄνομάζεται κοινὸν ἔτος.

Περὶ τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους.

Ἐρ. Εἰς πόσα φυσικῶς διαιρεῖται τὸ ἔτος;

Ἄπ. Τὸ ἔτος εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς, διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται, ὥραι τοῦ ἔτους.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζονται αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους;

Ἄπ. Ἐαρ, θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ ἰδιάζον χαρακτηριστικὸν ἐκάστης ὥρας τοῦ ἔτους;

Ἄπ. Τὸ μὲν ἔαρ εἶναι ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἡ φύσις φαίνεται ὅτι ἀναγεννᾶται, ἡ χλόη καὶ τὰ ἄνθη ἀρχίζουσι νὰ φαίνωνται εἰς τοὺς κήπους καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ζ'.

Π Ι Ν Α Ε 34.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Κατὰ τὸ θέρος γίνεται ζέστη πολλή· τότε δὲ οἱ ἄνθρωποι θερίζουσιν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον γίνονται

πολλὰ ὀπωρικά. Τὸ δὲ φθινόπωρον διακρίνεται ἐπίσης διὰ τῶν ὀπωρικῶν καὶ μάλιστα τῶν σταφυλῶν, τὰς ὁποίας τρυγοῦσι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. Τὸν δὲ χειμῶνα γίνεται ψυχὸς πολὺ.

Ἐρ. Πόσον διαρκεῖ ἐκάστη ὥρα τοῦ ἔτους;

Ἄπ. Τρεῖς μῆνας.

Ἐρ. Πότε ἀρχίζει ἐκάστη ὥρα τοῦ ἔτους;

Ἄπ. Τὸ μὲν ἔαρ ἀρχίζει τὴν ἐννάτην Μαρτίου, τὸ δὲ θέρος τὴν ἐννάτην Ἰουνίου, τὸ δὲ φθινόπωρον τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου, ὁ δὲ χειμῶν τὴν ἐννάτην Δεκεμβρίου.

Περὶ μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

Ἐρ. Τί ὀνομάζομεν μῆνα;

Ἄπ. Συνήθως ὀνομάζομεν μῆνα τὸ διάστημα τοῦ περιέχον τριάκοντα ἡμέρας, ἀλλ' εἶναι καὶ μῆνες, οἵτινες περιέχουσιν ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν, εἰς δὲ περιέχει εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἢ εἴκοσι καὶ ἐννέα.

Ἐρ. Ποῖοι μῆνες περιέχουν τριάκοντα μίαν ἡμέραν;

Ἄπ. Ὁ Ἰανουάριος, ὁ Μάρτιος, ὁ Μάϊος, ὁ Ἰούλιος, ὁ Αὐγούστος, ὁ Ὀκτώβριος καὶ ὁ Δεκέμβριος περιέχουσι τριάκοντα μίαν ἡμέρας.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ἦ.

Π Ι Ν Α Ε 35.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ὁ δὲ Ἀπρίλιος Ἰούλιος, Σεπτέμβριος κα

Νοέμβριος, περιέχουσι τριάκοντα, ὁ δὲ Φεβρουάριος περιέχει εἴκοσιν ὀκτώ· ὅταν δὲ τὸ ἔτος ἦναι βίσεκτον, τότε ὁ Φεβρουάριος περιέχει εἴκοσι καὶ ἑννέα ἡμέρας.

Ἐρ. Τί εἶναι ἡμέρα;

Ἄπ. Εἶναι ἡ διάρκεια τῶν εἴκοσι τεσσάρων ὥρων· ἀλλ' ἡ λέξις ἡμέρα, μερικώτερον, σημαίνει τὸ μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου διάστημα, ὅτε φωτιζόμεθα ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀντιτάσσεται εἰς τὴν λέξιν, νύξ.

Ἐρ. Τί εἶναι λυκαυγές;

Ἄπ. Οὕτω καλεῖται κατὰ μὲν τὴν πρωΐαν, τὸ μεταξὺ τῆς νυκτός καὶ τῆς ἡμέρας διάστημα, κατὰ δὲ τὸ ἑσπέρας, τὸ μεταξὺ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τελείας νυκτός. Τὴν πρωΐαν τὸ λυκαυγές φαίνεται, ὅτε αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου εἰσχωροῦσιν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, καὶ φωτίζουσιν ἡμᾶς, ἂν καὶ ὁ φωστὴρ οὗτος δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν ὀρίζοντα. Τὸ ἑσπέρας τὸ λυκαυγές ἀρχίζει καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἥλιος ἐκλείπει ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος, προηγεῖται δὲ ἀμέσως τῆς νυκτός.

Ἐρ. Τί εἶναι αὐγή;

Ἄπ. Οὕτω καλεῖται τὸ πρωῖνὸν λυκαυγές.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. θ'.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ἐρ. Ποῖαι εἶναι αἱ τέσσαρες μεγάλαι διαιρέσεις τῆς ἡμέρας;

Ἄπ. Ἡ πρωΐα, τὸ μετὰ μεσημβρίαν, ἡ ἑσπέρα καὶ ἡ νύξ.

Ἐρ. Τί εἶναι ἡ πρωΐα;

Ἄπ. Οὕτω καλεῖται τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι μεσημβρίας, ἧτις εἶναι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.

Ἐρ. Τί εἶναι τὸ μετὰ μεσημβρίαν;

Ἄπ. Εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου διάστημα.

Ἐρ. Τί εἶναι ἡ ἑσπέρα;

Ἄπ. Οὕτω καλεῖται τὸ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ ὕπνου διάστημα.

Ἐρ. Τί εἶναι νύξ;

Ἄπ. Εἶναι τὸ διάστημα καθ' ὃ ὁ ἥλιος εἶναι ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα ἡμῶν· μερικώτερον δὲ, εἶναι τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς κατακλίσεως ἡμῶν μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καθ' ὃ στερούμεθα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.

Ἐρ. Πῶς διαιρεῖται ἡ ὥρα;

Ἄπ. Ἡ ὥρα διαιρεῖται εἰς ἐξήκοντα ἴσα μέρη ὀνομαζόμενα λεπτὰ, τὸ δὲ λεπτόν διαιρεῖται ἐπίσης εἰς ἐξήκοντα ἴσα μέρη ὀνομαζόμενα δεύτερα λεπτὰ. Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ι.

ΗΘΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

Π Ι Ν Α Κ Ε 37.

Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βάσις πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας.

Καθεὶς πρέπει νὰ σέβηται τὸν Θεὸν ὡς αἷτιον ὄλων τῶν ἀληθινῶν ἀγαθῶν.

Εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ χρεωστεῖ ἕκαστος νὰ προετοιμάσῃ τὴν ψυχὴν του καθαρίζων αὐτὴν ἀπὸ πᾶσαν κακίαν.

Ὁ Θεὸς δὲν εὐαρεστεῖται πλὴν εἰς τοὺς φίλους τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς, εἰς τοὺς προτιμῶντας τὴν μετὰ δικαιοσύνης ἔντιμον πενίαν παρὰ τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν κατασχύνην.

Ὁ Θεὸς δὲν τιμᾶται ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου, οὐδὲ χαίρει εἰς πολυδαπάνους ἐορτάς.

Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ βλέπει καὶ τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας.

Τὴν πίστιν σου φύλασσε. Ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά.

Ἡ βάσις τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Πλήρωμα νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας λέγει ὁ Θεός.

Ἀγαπᾶτε τὴν εἰρήνην, τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν φιλαδελφίαν.

Ὅπου μάχαι καὶ φιλονεικίαι, ἐκεῖ δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ὅπου εἶναι εἰρήνη καὶ ὁμόνοια, ἐκεῖ καὶ ὁ Θεός. Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ιά.

Π Ι Ν Α Κ Ε 38.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Κάλλιον ξηρὸς ἄρτος μετὰ εἰρήνης καὶ ἀγάπης, ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν μετὰ διχονοιῶν.

Μὴ ἀπόδιδε ποτὲ κακὸν ἀντὶ κακοῦ· κάμνε τὸ καλὸν καὶ ἀπόφευγε τὸ κακόν.

Ὅ,τι θέλεις νὰ σοὶ κάμωσιν οἱ ἄλλοι, κάμνε καὶ σὺ πρὸς αὐτούς.

Ὅστις πλέκει δίκτυα διὰ τοὺς ἄλλους ἐμπλέκεται ὁ ἴδιος εἰς αὐτά.

Μακάριοι ὅσοι πεινῶσι καὶ διψῶσι τὴν δικαιοσύνην.

Δίκαιος εἶναι ὄχι μόνον ὅστις δὲν ἀδικεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμποδίζει τὰς ἀδικίας τῶν ἄλλων.

Οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπόφευγε πᾶσαν πλεονεξίαν. Ἀγάπα τὴν ἀρετὴν καὶ τοὺς ἐργαζομένους αὐτήν.

Βοήθει τοὺς ἀδικουμένους, εὐεργέτει τοὺς πένητας, ἂν ἡ πενία των δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀργίαν.

Ἀποστρέφου ὄλα τὰ αἰσχροῦ καὶ μάλιστα τὸ ψεῦδος. Μὴ ψεύδου ποτὲ μηδὲ διὰ τὰ παραμικρά.

Ὁ ψεύσης τοῦτο μόνον κερδαίνει τὸ νὰ μὴ πιστεύηται καὶ ὅταν λέγη τὴν ἀλήθειαν.

Μὴ κακολόγει ποτὲ κανένα.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθμ. ιβ'.

Π Ι Ν Α Ξ 39.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Δὲν πρέπει νὰ περιγελαῖς ποτὲ τοὺς δυστυχεῖς, ἀλλὰ νὰ τοὺς λυπηῖσαι καὶ νὰ τοὺς ἐλεῖς.

Τίμα τοὺς γέροντας καὶ τοὺς φρονίμους ἄνδρας.

Φεῦγε τὴν αἰσχρολογία, χαλίνονε τὴν ὀργὴν σου καὶ μὴ πρόσφερε τι βλάσφημον μηδὲ κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε σ' ἀδικήσει. Κάλλιον σιώπα, παρά νὰ λέγῃς ὅσα δὲν πρέπει ἢ δὲν ἐξέρεις.

Μὴ λάλει πρὶν συλλογισθῆς.

Ὅστις τιμᾷ τὸν Θεόν, τιμᾷ καὶ γηροκομεῖ τοὺς γονεῖς του.

Ὅστις δὲν τιμᾷ τοὺς γονεῖς του, οὔτε φόβον, οὔτε ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔχει.

Ὅστις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Ἀγάπα τὴν πατρίδα σου, μηδ' ἐπιθυμῆσης ἄλλην πατρίδα παρ' αὐτήν· διότι τοιαύτη ἐπιθυμία λογίζεται ἀρχὴ προδοσίας. Θυσιαζε τὴν ζωὴν σου

ὑπὲρ τῆς πατρίδος, προκρίνων τὸν ἐνδοξὸν θάνατον παρά τὴν αἰσχροὴν ζωὴν.

Ἵγιεινὰ παραγγέλματα.

Τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ὑγεία.

Χωρὶς ἀέρα τὰ ζῶα δὲν ἠμποροῦσι νὰ ζήσωσιν.

Ἀνάπνεε καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον ἀέρα.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ιγ'.

Π Ι Ν Α Ξ 40.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ἄνοιγε συχνὰ τὰ παράθυρά σου, διὰ νὰ ἀνακαινίζῃς τὸν ἀέρα.

Ἰδρωμένος μὴ στέκε εἰς τὸν ἀέρα, μηδὲ πῖνε νερόν.

Μὴ ἐκβαίνει διὰ μιᾶς ἀπὸ πολὺ ζεστὸν τόπον εἰς ψυχρόν.

Τὰ πολλὰ φαγητὰ βαρύνουσι τὸν στόμαχον καὶ βλάπτουσι τὴν ὑγείαν.

Μὴ τρῶγε καρποὺς ἄωρους ἢ σαπτημένους.

Προτίμα τὸ κινούμενον νερόν, καὶ μάλιστα τὸ ὀρεινὸν παρά τὸ λιμναῖον καὶ ἀκίνητον.

Μεταχειρίζου νωπάς καὶ ἀπλᾶς τροφάς.

Μὴ πῖνε πνευματώδη ποτὰ, ὡς εἶναι τὸ ρακίον καὶ τὰ παρόμοια. Μὴ ἐνασχολοῦ μετὰ τὸ γεῦμα εἰς σπουδαῖα πράγματα. Μὴ μένε καθήμε-

νος ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἡ σφοδρὰ κίνησις εἶναι ἐπιβλαβὴς, ἢ δὲ μετρία ὠρελεῖ τὸ σῶμα.

Μὴ κοιμοῦ μηδ' ἀγρύπνει πολύ. Ὁ ἡμερινὸς ὕπνος φανερόναι ἢ ἀργίαν ἢ ἀπαιδευσίαν.

Φρόντιζε νὰ ἦσαι καθαρὸς εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὰ ἐνδύματά σου διότι ἡ καθαριότης ὠφελεῖ πολὺ εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος.

Νίπτε συχνὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας, καὶ λουε ἐνίοτε καὶ τὸ σῶμά σου. Φύλασσε τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ στόμα σου καθαρὰ.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ιδ'.

— = —
Π Ι Ν Α Ε 41.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Οἱ νέοι δὲν πρέπει ν' ἀγαπῶσι τοὺς καλλωπισμοὺς· χρεωστοῦσιν ὁμῶς νὰ μὴ φορῶσι λερωμένα μηδ' ἐξεσχισμένα ἐνδύματα.

Ὅστις ἀμελεῖ τοῦ σώματος τὴν καθαριότητα, σημαίνει ὅτι οὐδὲ τὴν ψυχὴν του φροντίζει πολὺ νὰ κρατῆ καθαρὰν.

Μὴ λούου, μηδὲ κολύμβη ἀμέσως ἀφοῦ γευθῆς· διότι καλοὶ κολυμβηταὶ ἐπνίγησαν δι' αὐτὴν τὴν ἀταξίαν.

Μὴ φοβοῦ ποτὲ τοὺς λεγομένους βορκόλακας καὶ τὰ παρόμοια· διότι τὰ τοιαῦτα ὑπάρχουσι μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ἀπαιδευτῶν.

Ὁ φόβος βλάπτει πολὺ τὴν ὑγείαν.

Αἱ τίμια καὶ ἀθῶα ἡδοναὶ εἶναι συγχωρημέναι εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν. Προτίμα τὰ παιγνίδια, ὅσα γυμνάζουσι τὸ σῶμά σου.

Ἀπόφευγε τὸν φθόνον, τὴν ὀργὴν καὶ τὴν λύπην ὡς βλαπτικὰ τῆς ὑγείας.

Ἐβδόμης τάξεως ἀριθ. ιε'.

ΒΙΟΙ ΤΙΝΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΝΔΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Π Ι Ν Α Ε 42.

Μιλτιάδης (Ἀθηναῖος).

Ὅτε ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Δαρεῖος ἔστειλεν ἑκατὸν περίπου χιλιάδας στρατιωτῶν ἵνα ὑποδουλώσῃ τοὺς Ἕλληνας, οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον δέκα μόνον χιλιάδας ν' ἀντιτάξωσι κατ' αὐτῶν.

Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Μιλτιάδης βέβαιος ὦν ὅτι ὀλίγοι ἐλεύθεροι καὶ τακτικοὶ ἄνδρες νικῶσιν ἄπειρα πλήθη ἀτάκτων δούλων, πείθει τοὺς συστρατήγους του νὰ συνάψωσι μάχην χωρὶς νὰ προσμείνωσι τὴν ἔφοδον τοῦ ἐχθροῦ. Ἀφοῦ δὲ παρέταξε τὸ στράτευμά του οὕτως, ὥστε τὸ πολυάριθμον ἵππικὸν τῶν πολεμίων ἔμεινεν ἄχρηστον, ὤρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι.

ἐνδοξον νίκην κατὰ τὸ τετρακοσιοστὸν ἐννενηκο-
στὸν ἔτος πρὸ Χριστοῦ.

Πεμφθεὶς μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν νήσων, αἰτι-
νες εἶχον συμμαχήσει μετὰ τῶν Περσῶν καὶ ἐπι-
στρέψας πληγωμένος ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Πά-
ρου, ἐκατηγορήθη ἀδίκως ὅτι ἐδωροδοκῆθη καὶ
κατεδικάσθη εἰς χρηματικὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν
ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ ἐβλήθη εἰς φυλα-
κὴν, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. α΄.

Π Ι Ν Α Ε 43.

Λεωνίδας (Σπαρτιάτης).

Ἐν μόνον ἔργον τοῦ Λεωνίδου, βασιλέως τῆς
Σπάρτης, μᾶς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, ἀρκετὸν ὅμως
ν' ἀπαθανάτιση τ' ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ξέρξης, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, μετὰ
πολυπληθοῦς στρατεύματος ἔμελλε νὰ εἰσβάλῃ
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα τὴν ὑποδουλώσῃ· ὁ δὲ Λεω-
νίδας μετὰ τριακοσίων Σπαρτιατῶν ὠρκίσθη ἐν
Σπάρτῃ, ἢ νὰ τοῦ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὰς
Θερμοπύλας, ἢ νὰ ταφῇ ἐκεῖ μετὰ τῶν συστρα-
τιωτῶν του.

Κατ' ἀρχὰς εἶχε καὶ ἄλλας τέσσαρας χιλιάδας
Ἑλλήνων συμμαχῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἀπέκρου-
σε τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν πρώτην προσβολήν· ἀλλ'

ἐπειδὴ οἱ Πέρσαι διὰ προδοσίας εὐρόντες τὴν ἀ-
τραπὸν (μονοπάτι), ὅθεν ἠδύναντο νὰ τὸν προσ-
βάλωσιν, ἐκυρίευσαν τὰς ἀκρωρείας, ὁ Λεωνίδας
βλέπων, ὅτι δὲν ἠμπόρει πλέον νὰ φυλάξῃ τὴν θέ-
σιν του ἀπέστειλε τοὺς συμμαχοὺς εἰς τὰς πόλεις
αὐτῶν, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλην καταλληλο-
τέραν περίστασιν· μείνας δὲ αὐτὸς μετὰ τῶν τρια-
κοσίων του συνεκρότησε μάχην καθ' ἣν ἀφοῦ ἐθα-
νάτωσαν ἄπειρον πλῆθος ἐχθρῶν, ἀπέθανον ὅλοι
ἐνδόξως κατὰ τὸν ὄρκον των. Ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου
των ἐχάραξαν τὸ ἀκόλουθον ἐπίγραμμα.

« Ξένε, εἰπέ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι εἴμε-
θα ἐδῶ θαμμένοι ἵνα ὑπακούσωμεν εἰς τοὺς νόμους
των».

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. β΄.

Π Ι Ν Α Ε 44.

Θεμιστοκλῆς (Ἀθηναῖος).

Ὁ Θεμιστοκλῆς ἦτον ἐκδοτος εἰς τὰς ἡδονὰς
καὶ εἰς τὴν ἀτωτείαν· γενομένης δὲ τῆς ἐν Μαρι-
θῶνι μάχης, ἰδὼν πόσον τιμῶνται καὶ δοξάζονται
ὅσοι ὑπερασπίζονται τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος
των, παρήτησε τὰς ἀταξίας τῆς νεότητος, καὶ
ἔμελέτα πῶς νὰ γείνη καὶ αὐτὸς χρήσιμος εἰς αὐ-
τὴν Μετ' οὐ πολὺ δὲ παρέρσθη εὐκαιρία νὰ πλη-
ρωθῇ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, διότι ὁ μὲν Ξέρξης, ὁ υἱὸς

τοῦ Δαρείου, ἵνα ἐξαλείψῃ τὴν καταισχύνην τῶν στρατευμάτων τοῦ πατρός του, ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ πολυπληθῶν δυνάμεων πεζικῶν καὶ ναυτικῶν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν δεινὴν ταύτην περίστασιν ἐψήφισαν στρατηγὸν τὸν Θεμιστοκλέα, ὅστις κατέπεισε τοὺς συμπολίτας του ν' ἀφήσωσι τὰς Ἀθήνας, καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. γ'.

Π Ι Ν Α Κ Ε 45.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Ἀφοῦ ἀπέστειλαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νεαρά των τέκνα εἰς τὴν Τροιζῆνα, πόλιν τῆς Πελοποννήσου, ὅσοι ἦσαν ἱκανοὶ εἰς πόλεμον εἰσέβησαν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Θεμιστοκλέους ἐνίκησαν ἐν Σαλαμῖνι τὴν ἀείμνηστον ἐκείνην ναυμαχίαν, ἣτις ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ τὴν νίκην ἐξορισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηναίων, κατέφυγε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας Ἀρταξέρξην, ὅστις τὸν ἐδέχθη καὶ τὸν ἐτίμησε μεγάλως. Ἀναγκαζόμενος ὁμως ὑπὸ τοῦ βασιλέως νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς πατρίδος του, ἐπροτίμησε νὰ φαρμακευθῇ τὸ τετρακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν ἔβδομον ἔτος πρὸ Χριστοῦ παρὰ νὰ πράξῃ τοιοῦτον ἄτιμον ἔργον.

Ἀριστείδης (Ἀθηναῖος).

Εἷς τῶν σπανίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐδόξασαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἶναι καὶ ὁ Ἀριστείδης. Πολλοὶ μὲν ἄλλοι ἐφάνησαν ἀνώτεροι αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατηγικὴν, οὐδεὶς ὁμως τὸν ὑπερέβη κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἀνευ τῆς ὁποίας οὔτε πολιτεία δύναται νὰ συντηρηθῇ, οὔτε εἶναι τις ἄξιος νὰ ὀνομάζῃται ἀγαθὸς πολίτης. Διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην ἀρετὴν οἱ συμπολίται αὐτοῦ τὸν ἐπωνόμασαν Δίκαιον, ἐπώνυμον, τὸ ὁποῖον ἡ ἱστορία ἐφύλαξεν ἀχώριστον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Μετὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς νίκαις, καθ' ἃς ἠνδραγάθησε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν πολιῶν Ἑλλήνων, αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις, ἵνα ἐξακολουθήσωσι τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν συνεισέφερον χρήματα. Ψηφισθεὶς δὲ ταμίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου θησαυροῦ ὁ Ἀριστείδης, τὸν ἐδιοίκησε μὲ τόσῃν καθαρότητι ὥστε εἰς τὸν θάνατόν του, δὲν τοῦ εὑρέθησαν τὰναγκαῖα εἰς ταφὴν του χρήματα. Ἡ πατρίς πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς, τὸν ἔθαψε μὲ δημόσια ἔξοδα καὶ ἐφρόντισε περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. δ'.

Π Ι Ν Α Ξ 46.

Κίμων (Ἀθηναῖος.)

Ὁ Κίμων ἐφάνη ἄξιος υἱὸς τοῦ πατρὸς του Μιλτιάδου. Μετὰ δὲ τὴν φυγὴν τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ψηφισθεὶς (471 π. Χ.) κατ' αὐτῶν στρατηγός, ἵνα ἐλευθερώσῃ καὶ τὰς ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνικὰς πόλεις, τοὺς ἐνίκησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. ἑ.

Π Ι Ν Α Ξ 47.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Εἰς δὲ τὴν διπλὴν ταύτην νίκην ὁ Κίμων ἐκυρίευσεν ἑκατὸν πλοῖα τῶν ἐχθρῶν καὶ πολλὰ λάφυρα, διὰ τῶν ὁποίων κατεσκεύασε τὸ νότιον τεῖχος τῶν Ἀθηναίων.

Ἐξορισθεὶς μετὰ ταῦτα ἕνεκα τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ Περικλέους ὅστις ἦτο ἀντίζηλός του, ἀνεκλήθη μετὰ πέντε ἔτη καὶ ἐπέμφθη πάλιν στρατηγός κατὰ τῶν Περσῶν, τοὺς ὁποίους ἐνίκησε κατὰ κράτος, καὶ ἠνάγκασε τὸν ὑπερήφανον αὐτῶν δεσπότην, ὄχι μόνον νὰ μὴ ἐμβραίνῃ μετὰ πολεμι-

κῶν πλοίων εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἀλλὰ ν' ἀφήσῃ αὐτονόμους ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας. τὰς ὁποίας μετὰ ἐξήκοντα ἔτη, ἡ αἰσχρὰ συνθήκη τοῦ Σπαρτιάτου Ἀνταλκίδου, ὑπέβαλε πάλιν εἰς τὸν ζυγόν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς εἶχον ἐλευθερώσει οἱ Ἀθηναῖοι.

Ὁ Κίμων ἀπέθανε κατὰ τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, πολιορκῶν τὸ Κίτιον, πόλιν τῆς Κύπρου, ἐκ νόσου ἢ κατ' ἄλλους ἐκ τραύματος, τὸ ὁποῖον ἔλαβε μαχόμενος πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Ὅγδοῆς τάξεως ἀριθ. 5'.

Π Ι Ν Α Ξ 48.

Σωκράτης (Ἀθηναῖος).

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐξαιρέτως αἱ Ἀθῆναι, εὕρισκοντο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς διαφοροῦσ τῶν ὅτε ἔζη ὁ Σωκράτης.

Ὁ χρηστός οὗτος πολίτης, ἂν καὶ ἐννόησε τὸ ἀνίατον τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ταύτης ἀσθενείας, ἐπεχείρησεν ὁμως τὴν ἀδύνατον θεραπείαν τῆς, μετ' ἀποφάσεως νὰ θυσιασθῇ αὐτὸς προτιμότερον, παρά νὰ βλέπῃ τὴν πατρίδα του θυσιαζομένην ἕνεκα τῶν ὀλεθρίων μαθημάτων τῶν σοφιστῶν.

Καθημερινόν του ἔργον ἦτο νὰ περιέρχεται τὴν

ἀγορὰν, τὰ ἐργαστήρια καὶ τοὺς δημοσίους τόπους τῶν Ἀθηνῶν, ἵνα διδάσκη τοὺς συμπολίτας του νὰ μὴ χωρίζωσι τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ συμφέρον, χωρισμὸν τὸν ὁποῖον ἐδίδασκον ἐξ ἐπαγγέλματος οἱ σοφισταί.

Ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ Σωκράτους ἐξηγρίωσε κατ' αὐτοῦ τοὺς σοφιστάς, οἵτινες, διὰ τοῦ Ἀνύτου καὶ Μελίτου, τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς ἄθεον καὶ διαφθορέα τῶν νέων. Καταδικασθεὶς δὲ νὰ πίνῃ τὸ κώνειον, ἀπέθανεν ἐβδομηκοντούτης μάρτυς τῆς φιλοσοφίας.

Οἱ Ἀθηναῖοι γνωρίσαντες μετὰ τὸν θάνατόν του τὴν ἀδικίαν, τοὺς μὲν κατηγόρους του κατεδίκασαν, εἰς αὐτὸν δὲ ἔστησαν ἀνδριάντα.

Ὅγδοῦς τάξεως ἀριθ. ζ'.

Π Ι Ν Α Ε 49.

Δημοσθένης (Ἀθηναῖος).

Τὸ ὄνομα τοῦ Δημοσθένους ἔμεινεν ἀθάνατον καὶ διὰ τὴν μεγάλην του ῥητορείαν, καὶ διότι πάντοτε ἀνθίστατο καὶ ἀνέτρεπε τοὺς σκοποὺς τοῦ Φιλίππου, βασιλέως τῶν Μακεδόνων, ὅστις ἐπροσπάθει νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐνῶ πολλοὶ ῥήτορες τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἄλλοι ἄλλων πόλεων Ἑλληνικῶν προεστῶτες, ἦσαν μισθωμένοι κατὰ τῆς πατρίδος αὐτῶν, οὗτος ἀπέρ-

ρίπτε πάντοτε τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα προσέφερον εἰς αὐτὸν ὁ Φίλιππος. Οἱ ἐχθροὶ του τὸν ἐσυκοφάντησαν, ὅτι διεφθάρη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν διὰ δώρων, ἀλλ' ὅλη αὐτοῦ ἡ ζωὴ μαρτυρεῖ, ὅτι πλὴν τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος του, ἄλλο δὲν εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν.

Ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀντίπατρος μετεμόρφωσε τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἐζήτησε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ῥητόρων νὰ συλλάβῃ καὶ τὸν Δημοσθένην· οὗτος δὲ διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἐφαρμακώθη κατὰ τὸ 322 ἔτος π. Χ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔστησαν αὐτῷ ἀνδριάντα χαλκοῦν.

Ὅγδοῦς τάξεως ἀριθ. ἡ.

Π Ι Ν Α Ε 50.

Φωκίων (Ἀθηναῖος).

Τὰ ἦθη τῶν Ἀθηναίων ἦσαν διεφθαρμένα καὶ ἡ πολιτεία των ἐπομένως ἔτρεχεν εἰς τὸν ὄλεθρον, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Φωκίων, ἀληθινὸς φιλόσοφος, ἔμπειρος στρατηγός, μέγας πολιτικός, καὶ κατ' ἐξοχὴν χρηστὸς πολίτης. Ἦτο δὲ ἐναντίος τοῦ Δημοσθένους· διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔπρεπε νὰ κυβερνᾶται κατὰ τὰς τότε περιστάσεις.

Εἰς μάτην ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Φίλιπ-

πος, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος ἐδοκίμασαν νὰ τὸν διαφθείρωσι διὰ δῶρων· οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ δεχθῆ τι, ἀλλὰ πάντοτε εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὠφέλειαν καὶ εὐτυχίαν τῆς πατρίδος του.

Ἄφοῦ ἔζησε Σωκρατικῶς, ἐκατηγορήθη ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν τῆς πατρίδος του ὡς προδότης καὶ κατεδικάσθη, ὡς ὁ Σωκράτης, νὰ πίνῃ τὸ κώνειον κατὰ τὸ ὀγδοηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ τὸ τριακοστὸν δέκατον ὀγδοὸν ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετανοήσαντες ὑστερον διὰ τὸν θάνατον τοῦ δικαίου τούτου ἀνδρός, ἀνήγειραν αὐτῷ ἀνδριάντα χαλκοῦν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

© PIRANOGGIO
PIRANOGGIO

© 2011 SILENT BOOKS

